

4. Харь І.О. Необхідна сучасна концепція суб'єкта злочину за кримінальним законодавством України / І.О.Харь // Юридична наука. – 2014. – №3. – С.100 – 106.
5. Кримінальне право України: навч. посіб. / за ред. О.М. Омельчука. – К.: Наукова думка, 2004.–297с.
6. Гончар Т.О. Розвиток осудності у доктрині та кримінальному законодавстві України / Т.О.Гончар // Правова держава. – 2010. – № 10. – С. 106 – 110.
7. Марчак В. Кримінально-правове та психологічне значення і проблеми розмежування неосудності від осудності та обмеження осудності / В.Марчак // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2008. - № 19.
8. Розслідування злочинів у сфері господарської діяльності: окремі криміналістичні методики: Монографія. / За ред. В. Ю. Шепітька. – Х.: Право, 2006. – 624 с.
9. Дудоров О.О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально-правова характеристика: монографія / О.О. Дудоров. – К. : Юридична практика, 2003. – 924 с.
10. Господарський кодекс України: Кодекс від 16.01.2003 № 436-IV // [Елеронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/>
11. Коваль І. Визначення правопорушення «неправомірне використання комерційного найменування» / І.Коваль // Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2009. – № 3. – С.53 – 60.
12. Бобонич С.Ф.Окремі питання визначення ознак спеціального суб'єкта злочинів у сфері господарської діяльності [Елеронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.par.in.ua/2_2014/75.pdf
13. Аветисян С.С. Соучастие в преступлениях со специальным составом : монографія / С.С.Аветисян – М. : – ЮНИТА-ДАНА. – Закон и право. – 2004. – 467 с.
14. Фріс П.Л. Юридична особа як суб'єкт злочину за законодавством країн Європи та Америки / П.Л.Фріс, І.Б.Медицький // Науковий вісник Львівського держ. ун-ту внутр. справ. Серія юридична. – 2007. – № 3. – С. 338–344.
15. Шеховцова Л.І. Про доцільність встановлення кримінальної відповідальності юридичних осіб (досвід іноземних держав) / Л.І.Шеховцова, Я.О.Сидоров // Вісник Запорізького національного університету. – 2010. – №3. – С.186 – 189.
16. Крайнік Г.С.Теоретичний і практичний аспекти визнання юридичної особи суб'єктом злочину / Г.С.Крайнік // Теорія і практика правознавства : електрон. наук. фах. вид. Нац. ун-ту «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого». – Х., 2013. – Вип. 1. – Режим доступу : http://nauka.jur-academy.kharkov.ua/download/el_zbirnik/1.2013.
17. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України стосовно відповідальності юридичних осіб: Закон від 23.05.2013 № 314-VII // [Елеронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws>

УДК 342.9

Остропілець В. Р.,

здобувач Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ МВС УКРАЇНИ З ІНШИМИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ

У статті висвітлюється зміст категорій «мета», «завдання», «ціль» та «функція». Автором сформульовані дефініції мети, завдання та функцій взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами.

Ключові слова: мета, завдання, функції, органи досудового розслідування МВС України, інші правоохоронні органи.

В статье освещается содержание категорий «цель», «задача» и «функция». Автором сформулированы дефиниции цели, задачи и функции взаимодействия органов предварительного расследования МВД Украины с другими правоохранительными органами.

Ключевые слова: цель, задачи, функции, органы предварительного расследования МВД Украины, другие правоохранительные органы.

The article deals content categories «aim», «objective», «goal» and «function». The author stated objective definitions, objectives and functions of the interaction of the preliminary investigation of MIA of Ukraine with other law enforcement agencies.

Keywords: aim, objectives, functions, pre-trial investigation of MIA of Ukraine, other law enforcement agencies.

Актуальність проблематики. Будь-яка діяльність повинна бути спрямованою та окресленою, мати призначення. У супротивному випадку вона втрачає будь-який сенс, є хаотичною та безсистемною. Як наслідок, з одного боку отримуємо значні затрати часу, сил і засобів, а з іншого – нульовий результат. Саме тому питання, пов'язані з визначенням мети, завдання та функцій окремих видів діяльності, зокрема й взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами, є вкрай актуальними. Висвітленню зазначених проблемних аспектів і буде присвячене представлене дослідження.

Ступінь наукової розробки. Проблеми управління діяльності органів внутрішніх справ та інших правоохоронних органів у цілому та визначення їх спрямованості, функціонального навантаження зокрема, в тому числі й на прикладі взаємодії, були предметом дослідження у працях О. М. Бандурки, Г. О. Борисенко, С. А. Буткевича, О. Ф. Долженкова, Ю. В. Дубка, І. О. Кириченка, О. В. Копана, М. В. Корнієнка, В. В. Крутова, С. О. Кузніченка, В. А. Лаптія, В. І. Олефіра, В. І. Петрова, А. М. Подоляки, М. Б. Саакяна, Д. В. Талалая, О. М. Шмакова та ін.

Метою статті є наближення наукового знання до вирішення окреслених прогалин, а саме – формулювання дефініцій мети, завдання та функцій взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами; формулювання мети, завдань та функцій такої взаємодії.

Виклад матеріалу. Однак, незважаючи на беззаперечний вклад названих учених у наукові дослідження в окресленій царині, чимало питань залишається невирішеними. Зокрема, відсутнє однозначне визначення мети, завдання та функції взаємодії в цілому та органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами зокрема. Залишаються спірними питання стосовно співвідношення мети та завдання взаємодії. Досі не визначені основні функції взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами.

Процес дефініювання є складним на шляху пізнання істини. Він дозволяє уявити сутність та зрозуміти призначення, роль і місце окремого явища, процесу, факту тощо серед собі подібних. З поставленого перед нами наукового завдання очевидним є те, що необхідно сформулювати мету, завдання та функції взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами. А це неможливо без попереднього з'ясування змісту названих категорій. Тому цілком логічно й обгрунтовано вважаємо розпочати висвітлення окресленої проблематики зі з'ясування семантичного й етимологічного змісту термінів «мета», «завдання» та «функція».

Спочатку звернемося до поняття мети. В тлумачному словнику під останньою розуміють те, до чого хтось прагне, чого хоче досягти; ціль; заздалегідь намічене завдання; замисел [1, с. 661]. Тобто можна помітити, що зміст цього терміну висвітлюється опосередковано через поняття «ціль», «завдання». Тому доцільно з'ясувати й їх значення. Ціль – це предмет, істота або місце, куди спрямовують постріл, кидок, удар і т. ін.; те, до чого прагнуть, чого намагаються досягти; мета [1, с. 1588].

У філософській літературі окреслені поняття пояснюють наступним чином. Мета – (1) перша частина термінів, утворених сполученням її з коренями інших слів, яка означає сферу буття або галузь теоретичних знань вищого рівня, масштабно ширшу від

тої, яка виражається другим словом; (2) те ж саме, що ціль із наголосом на чомусь позначеному, поміченому [2, с. 125]. У той же час ціль – це: образ майбутнього результату діяльності, який формується людською свідомістю та який людина прагне реалізувати своїми свідомими діями [2, с. 237]; мета, предмет, в який хтось мітить, наводить, намагається попасти; мішень, з розкрашеними кругами, середина яких є серцем або яблуком; на стрілецькій зброї мушка, шипок на дулі для наведення по різці, мішені на казеннику, по прицілу; кінцеве бажання, прагнення, намір, котре хтось прагне досягти [3, с. 842]; один із елементів поведінки в свідомій діяльності людини, який характеризує передбачення в мисленні результату діяльності та шляхи його реалізації за допомогою певних засобів. Ціль є способом інтеграції різних дій людини в певну послідовність чи систему, як одна із форм детермінації людської діяльності. Аналіз діяльності як цілеспрямованої передбачає виявлення невідповідності між наявною життєвою ситуацією та ціллю; здійснення цілі є процесом подолання цієї невідповідності [4, с. 731].

Також можна зустріти термін «мета (ціль)». Тобто вчені й укладачі філософських словників одразу вказують на тотожність цих понять. Вони є синонімами, взаємодоповнюють одне одного. Так, мета (ціль) – майбутня подія чи стан, що уявляються чи є бажаними та здійснення яких є проміжним причинним членом на шляху до мети, котра є антиципированим уявленням результату нашої дії. Можливість же досягнення будь-якої мети може передбачатися тільки настільки, наскільки є можливість цілерозрахованого втручання людини в причинно-обумовлені явища природи. Кант у своїй «Критиці здатності судження» називав поняття цілі «чужаком у природознавстві» [5, с. 506].

Ми також розділяємо думку, що ціль і мета є подібними термінами, підміняють одне одного за своїм змістовним навантаженням. А от «завдання» є відмінним від названих понять. На наш погляд, воно уточнює, доповнює, роз'яснює мету (ціль) будь-якої діяльності, в тому числі й взаємодії. Іншими словами: мета визначає стратегію взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами, а завдання – тактику досягнення цієї стратегії (мети).

Тому під метою взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами пропонуємо розуміти кінцевий результат об'єднаної й узгодженої діяльності зазначених органів, спрямований на забезпечення ефективності досудового розслідування кримінальних правопорушень. Завданням взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами є визначений обсяг роботи, що підлягає виконанню зазначеними органами заради досягнення мети такої взаємодії – забезпечення ефективності досудового розслідування кримінальних правопорушень.

В юридичній літературі також відсутня однозначність у визначенні мети взаємодії. Зокрема, В. І. Петров вважає, що мета взаємодії полягає в наступному: єдиному розумінні завдань усіма уповноваженими суб'єктами при їх спільних діях; досягненні найбільш раціонального й ефективного використання можливостей взаємодіючих структур; забезпеченні узгодженості в діях різнорідних, різної відомчої приналежності органів (сил); уточненні заходів щодо їх забезпечення [6, с. 30]. Г. О. Борисенко та Д. В. Талалай метою взаємодії визначають забезпечення ефективного виконання спільних завдань з найменшими затратами сил і засобів [7, с. 291].

З приводу вказаного зазначимо наступне. В. І. Петров виділив не стратегію взаємодії, а шляхи її досягнення. Тобто вчений наводить завдання такої діяльності. Причому наведений перелік не є повним. Що ж стосується формулювання Г. О. Борисенко та Д. В. Талалай, то воно, на наше переконання, є вірним. Адже основною метою взаємодії є насамперед забезпечення ефективності того чи іншого роду діяльності. Ефективність в свою чергу означає реалізацію певних дій у найкоротші строки з найменшими затратами ресурсів.

Зазначене дозволяє сформулювати мету взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами. Це забезпечення ефективного виконання спільних завдань щодо якісного (всебічного), своєчасного й об'єктивного провадження досудового розслідування кримінальних правопорушень із найменшими затратами сил і засобів. Разом із тим слід зазначити, що метою досудового розслідування є: захист прав, свобод і законних інтересів громадянина та людини, суспільства та держави від злочинних посягань; забезпечення охорони встановленого в країні правопорядку; запобігання новим кримінальним правопорушенням.

Тому вважаємо можливим формулювати мету взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами через призму мети досудового розслідування.

Щодо завдань взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами, то як уже зазначалося, вони знаходяться в залежності від мети цієї діяльності. Вони обумовлюються метою, котра визначає їх основні напрями. Завдання, що витікають з мети, є тактичними й направлені на приближення її досягнення. Так, завдання взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами не можуть розглядатися в розриві від основних завдань досудового розслідування як пізнавальної діяльності та стадії кримінального провадження. Тому вважаємо за необхідне звернутися до положень ст. 2 Кримінального процесуального кодексу України «Завдання кримінального провадження» [8]. Із зазначеного можна помітити, що законодавець не розрізняє мету та завдання кримінального провадження. Він їх об'єднав в одній статті, спочатку навівши мету, а потім завдання, спрямовані на її досягнення.

Так як завдання взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами визначають проміжні ступені на шляху досягнення єдиної мети такої діяльності – забезпечення ефективності досудового розслідування кримінальних правопорушень, пропонуємо до них відносити наступні: забезпечення своєчасного, всебічного та неупередженого виявлення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень; налагодження швидкої й якісної перевірки інформації про кримінальне правопорушення; вжиття заходів щодо негайного припинення проявів злочинної діяльності окремих осіб (груп осіб); виявлення причин і умов, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, і вжиття через відповідні органи заходів щодо їх усунення; забезпечення відшкодування фізичним і юридичним особам шкоди (збитків), завданої кримінальним правопорушенням; встановлення осіб, причетних до вчинення кримінальних правопорушень, та вжиття заходів щодо їх притягнення до кримінальної відповідальності; забезпечення узгодженості, оптимізації та раціоналізації використання можливостей взаємодіючих структур; забезпечення належного матеріально-технічного оснащення суб'єктів взаємодії тощо.

Звичайно наведений перелік завдань взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами не претендує на визначеність, а значить він не є вичерпним і може бути доповненим іншими завданнями, що покладаються на взаємодіючі органи та встановлені законодавством України.

Будь-які органи, в тому числі органи досудового розслідування МВС України й інші правоохоронні органи, виконують певний обсяг функцій, що обумовлюється покладеними на них завданнями. Тому цілком логічним і аргументованим буде висвітлення питання щодо поняття та змісту функцій взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами. Вважаємо доцільним розпочати розгляд названої проблематики зі з'ясування семантичного значення терміну «функція».

Функція в сучасній українській мові тлумачиться як явище, яке залежить від іншого явища, є формою його виявлення і змінюється відповідно до його змін; робота кого-, чого-небудь, обов'язок, коло діяльності когось, чогось; призначення, роль чого-небудь; специфічна діяльність організму людини, тварин, рослин, їхніх органів, тканин і клітин; величина, яка змінюється зі зміною незалежної змінної величини (аргументу) [1, с. 1552]. Також термін “функція” в тлумачній літературі вживається як математичне позначення дій над кількостями; фізіологічне відправлення членами тіла своїх дій [3, с. 824]. У філософській енциклопедичній літературі зазначається, що функція – це: обов'язок, коло діяльності; існування, мислиме нами в дії (згідно вчення Гете); відношення залежності двох змінних величин, що характеризуються тим, що зміна однієї величини має наслідком зміну іншої, тобто кожній величині однієї групи завжди певним чином підкоряється кожна величина іншої групи [5, с. 498; 4, с. 719].

Функція може розглядатися з точки зору наслідків, викликаних зміною одного параметру в інших параметрах об'єкта (функціональність), або з точки зору взаємозв'язку окремих частин у рамках певного цілого (функціонування) [4, с. 719].

У правовій же літературі можна зустріти поняття «функції держави», «функції права», «функції державного управління». Тож розглянемо їх зміст. Під функціями держави прийнято розуміти головні напрями діяльності держави, що зумовлені її цілями і завданнями та конкретизують її сутність, а функції права визначають як основні напрями і система способів впливу права на суспільні відносини з метою їх упорядкування [9, с. 74, 256]. Функції державного управління в сучасній правовій енциклопедії трактуються як внутрішньо однорідні, самостійні, спеціалізовані частини управлінської діяльності, що характеризуються цільовою спрямованістю. Існують різні види управлінських функцій. [10, с. 362].

Аналіз вищезазначеного дозволяє сформулювати наступне визначення функцій взаємодії органів МВС України з іншими правоохоронними органами – це основні напрями спільної, узгодженої та цілеспрямованої діяльності зазначених органів, обумовлені її завданнями. З урахуванням дещо вище наведених завдань такої взаємодії пропонуємо до її основних функцій відносити такі, як: всебічне, повне та неупереджене дослідження обставин кримінального провадження; надання належної правової оцінки зібраній доказовій інформації; прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень; своєчасне й якісне процесуальне документування інформації, одержаної в ході досудового розслідування кримінальних правопорушень; раціональне застосування процесуальних (гласних і негласних слідчих (розшукових) дій, заходів забезпечення кримінального провадження тощо), оперативно-розшукових та організаційних заходів,

а також матеріально-технічно засобів провадження досудового розслідування; забезпечення підбору та розстановки найбільш кваліфікованих і професійних кадрів для спільного виконання покладених на них завдань; аналіз слідчої практики, організації та результатів діяльності органів досудового розслідування МВС України й інших правоохоронних органів, та внесення на основі цього пропозицій стосовно підвищення функціонування зазначених органів у порядку, встановленому законом; інформування населення про стан злочинності та хід досудового розслідування по окремих категорія кримінальних правопорушень; планування спільної діяльності органів досудового розслідування МВС України та інших правоохоронних органів, а також організація виконання запланованих заходів; вивчення, узагальнення позитивного досвіду досудового розслідування конкретних категорій кримінальних правопорушень та його впровадження на практиці; розробка спільних методик розслідування окремих видів кримінальних правопорушень, акцентуючи увагу на питаннях взаємодії; розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства України; організація контролю за своєчасним і неупередженим виконанням суб'єктами взаємодії поставлених перед ними завдань, а також за неухильним дотриманням ними законодавства та службової дисципліни; негайне реагування на порушення прав громадян у зв'язку з провадженням досудового розслідування кримінальних правопорушень, вжиття заходів щодо їх поновлення та притягнення винних до передбаченої законом відповідальності тощо.

Наведений перелік по аналогії із завданнями взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами не є вичерпним і може доповнюватися іншими функціями, передбаченими чинним законодавством.

Висновок. Отже, взаємодія органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами є упорядкованою діяльністю, а значить має свою мету, завдання та функції. Метою такої діяльності є забезпечення ефективності провадження досудового розслідування спільними зусиллями органів досудового розслідування МВС України й інших правоохоронних органів. Мета визначає стратегію взаємодії органів досудового розслідування МВС України з іншими правоохоронними органами, а завдання – тактику досягнення цієї стратегії (мети). Причому завдання обумовлюють основні напрями спільної, узгодженої та цілеспрямованої діяльності органів досудового розслідування МВС України й інших правоохоронних органів, тобто її функції.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К. ; Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2009. – 1736 с.
2. Петрушенко В. Л. Філософський словник : терміни, персоналії, сентенції. – Львів : “Магнолія 2006”, 2011. – 352 с.
3. Даль В. И. Толковый словарь русского языка : иллюстрированное издание / В. И. Даль. – М. : Эксмо, 2011. – 896 с.
4. Философский энциклопедический словарь / Редкол. : С. С. Аверинцев, Э. А. Араб-Оглы, Л. Ф. Ильичёв и др. – [2-е изд.]. – М. : Сов. энциклопедия, 1989. – 815 с.
5. Философский энциклопедический словарь. – М. : ИНФРА-М, 2012. – 576 с.
6. Петров В. И. Организационно-правовые основы взаимодействия пограничных органов и пограничных войск Федеральной службы безопасности Российской Федерации с органами внутренних дел в сфере охраны государственной границы Российской Федерации в повседневных условиях : дисс. ... канд. юрид. наук : 20.02.03 / Петров Владимир Иванович ; Московский пограничный ин-т ФСБ Российской Федерации. – М., 2004. – 268 с.
7. Талалай Д. В. Особливості взаємодії суб'єктів службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку /

- Д. В. Талалай, Г. О. Борисенко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Юридические науки». – 2013. – Том 26 (65). – № 1. – С. 289-295.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // Голос України. – 2012. – 19 травня. – № 90-91.
9. Скакун О. Ф. Теорія держави і права (Енциклопедичний курс) : [підручник] / Скакун О. Ф. – Видання 2-е, перероблене і доповнене. – Харків : Еспада, 2009. – 752 с.
10. Сучасна правова енциклопедія / О. В. Зайчук, О. Л. Копиленко, В. С. Ковальський [та ін.] ; за заг. ред. О. В. Зайчука ; Ін-т законодавства Верховної Ради України. – 2-ге вид., перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2013. – 408 с.

УДК 343.98

Очеретяний В.А.,

здобувач кафедри криміналістики, судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ І ТАКТИКИ
ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ**

Наукова стаття присвячена висвітленню актуальних проблем проведення слідчого експерименту. Автором проаналізовані наявні у юридичній літературі точки зору щодо цього питання, запропоновані організаційні заходи і тактичні прийоми проведення слідчої дії.

Ключові слова: *слідчий експеримент, організація, тактичне забезпечення, тактичні прийоми, відтворення.*

Научная статья посвящена рассмотрению актуальных проблем проведения следственного эксперимента. Автором проанализировано имеющиеся в юридической литературе мнения по этому вопросу, предложены организационные мероприятия и тактические приемы проведения следственного действия.

Ключевые слова: *следственный эксперимент, организация, тактическое обеспечение, тактические приемы, воспроизведение.*

The scientific article is devoted to coverage of the issues of investigative experiment taking into account modern requirements of law-enforcement practice. The author has analyzed existing in the legal literature point of view on this issue and the organizational-preparatory measures for investigative experiment. It is proved that ignoring the preparatory activities to the investigative experiment leads to the superficiality of investigative actions.

Keywords: *investigatory experiment, interrogation, tactics, tactical method, reproduction.*

Актуальність даної статті обумовлюється недостатньою науковою розробленістю і великою практичною значущістю системи тактичного забезпечення проведення слідчих дій, зокрема, слідчого експерименту, яка може бути використана у слідчій та оперативно-розшуковій практиці.

Постановка проблеми. При розслідуванні різноманітних видів злочинів, особливо тяжких, зокрема, умисних вбивств, розбійних нападів, вимагань, незаконного виготовлення зброї, боєприпасів, вибухівок, наркотичних засобів або психотропних речовин, документів, печаток та ін., нерідко виникає необхідність, окрім перевірки та уточнення показань підозрюваних, проводити деякі експериментально-дослідницькі дії. Проведення випробувань може бути спрямовано на встановлення можливості сприйняття особою певних фактів або явищ, здійснення нею конкретних дій, наявності або відсутності певних вмінь й навичок та ін. Проведення таких експериментальних дослідів здійснюється за допомогою такої слідчої дії як «слідчий експеримент». Активна протидія досудовому розслідуванню, багатоепізодність і складність кримінальних проваджень, тривалість злочинної діяльності та наявність численних протиріч й істотних розбіжностей обумовлюють важливе організаційно-тактичне значення слідчого експерименту. Зважаючи на це, ефективно проведення цієї слідчої дії